

Innlegg av Olav A. Røssaak
Publisert 27.12.04

Jeg vet jeg ikke bør si noe mer i denne debatten slik at den ikke stadig blusser opp igjen, men jeg tenker som så at så lenge Hiåsen er opptatt med å skrive kilometerlange innlegg om hvilket umenneske jeg er, får han ikke gjort noen andre noe. Således er detsamfunnsgagnlig.

Det var begrunnelsen. Så til det mer konkrete. Hiåsen og faktisk et par andre har beskyldt meg for å fare med bevisst løgn i debatten. Det stemmer sjølsagt ikke. Det er riktig, som Hiåsen bruker - æh - noen sider på, at jeg kom i skade for å skrive om Bygdeposten-saken at Hiåsen nok hadde bidratt mer til at det gikk ille med den oppsagte redaktøren han "forsvarte" i retten enn aktor. Jeg skulle sjølsagt ha skrevet motparten. Jeg er mer eller mindre kjent med sivil- og straffeprossessens forskjeller, og burde ikke gjøre sånt, og jeg beklager på det ydmykeste. Det var en høyst utilsikta feil.

Imidlertid spiller det sjølsagt ingen rolle, poenget er det samme: Hiåsen kan være farlig for de han omgir seg med, de han gir inntrykk av å hjelpe. Jeg kunne tilogmed bruke Bygdeposten-saken som illustrasjon på eksamen i forgås, for å illustrere hva man ikke skal gjøre.

Ettersom nok de færreste kjenner saksforholdet, skal jeg gi et kort resymé: Redaktøren i Bygdeposten blei sagt opp av avisas styre, fordi hun skreiv artikler om Hiåsen og hans virke, og hun saksøkte avisa for å få jobben tilbake. Artikkene og forhistorien har Hiåsen sjøl gjort utførlig rede for for oss.

I utgangspunktet hadde avisa nok ei temmelig dårlig sak; redaktører har stor frihet etter redaktørplakaten til å skrive det de vil.

Men så begynte moroa, da. Hiåsen hadde fått redaktøren til å gi ham fullmakt til å representere henne i etterhvert de fleste av livets områder, han var hennes fullmektig. Dermed var han med henne på møter og skreiv brev på hennes vegne i kjent stil.

Endeløse brev på uforståelig og meget mangelfullt språk fulle av irrelevante digresjoner og aggressive utfall mot alt og alle, adressaten inkludert, har skjelden gjort noen godt, spesielt ikke avsenderen.

Dermed fikk avisa et godt argument for å si opp redaktøren. En redaktør skal nemlig være uavhengig, og slett ikke under en tredjemanns innflytelse eller endog dominert av ham. Det kan se ut som om Hiåsen gjorde alt som sto i hans makt for å bygge under avisas sak. All kommunikasjon med redaktøren skulle gå gjennom ham, og, da hun saksøkte avisa, skulle han være hennes prosessfullmektig. Sjølsagt betydde ikke det at han hadde noen innflytelseover henne, neida.

Advokat skulle hun ikke ha. Sjøl om hun etter loven kunne velge fritt den advokat hun ville, var det ingen jurist i verden, visstnok, som kunne gjøre jobben like bra som Hiåsen. Alle jurister er onde. Hva han da ville oppnå med å legge hennes sak fram for juristene i domstolen må fuglene vite.

Først måtte retten, Drammen byrett, behandle spørsmålet om hun skulle fratre fra stillinga mens oppsigelsessaken gikk for retten, ettersom saksøkte (avisa) krevde dette. Byretten ga avisa medhold i dette. Byretten la stort sett saksøktes framstilling til grunn, og var, kan man

synes, noe streng. Imidlertid er det ikke uvanlig i oppsigelsessaker, og redaktøren hadde i realiteten av eget tiltak opphørt å fungere i stillingen, noe som er et moment.

Dessuten nekta retten Hiåsen å opptre som prosessfullmektig. Han hadde skrevet langt, påberopt sin "klient" menneskerettsloven og sikkert alle paragrafer han fant i den store røde boka, han hadde tilogmed sendt retten diverse dokumenter vedrørende fullstendig uvedkommende menneskers innleggelse på sykehus i Ålesund og mye, mye mer. Og så fikk han ikke være prosessfullmektig, tenk.

Så han fremma umiddelbart mistillit mot dommeren, som han kaller det. Lagmannsretten var snill og behandla det som inhabilitetssak, sjøl om det var åpenbart at byrettsdommeren ikke hadde vært inhabil. Hiåsen hadde sendt en ravende skrivelse (kjæremål) på utallige sider til lagmannsretten der han blant annet æreskjelte byrettsdommeren så det sang, men neppe nevnte noe særlig relevant.

Sjøl sagt fant lagmannsretten at byrettsdommeren var så habil som bare det - man kan ikke få erklært en dommer inhabil fordi man ikke liker det han skriver i dommene sine, Gudskjelov. Vi har da en rettsstat.

Dessuten fikk byretten et klapp på skulderen fordi de hadde vært flinke og nekta Hiåsen å opptre som prosessfullmektig: "Etter lagmannsrettens mening er kjæremålet i denne saken slik dette eser utover alle grenser mer enn tilstrekkelig til å vise at dette var en fornuftig og riktig avgjørelse."

(Jeg hoppet her over å nevne at spørsmålet om Hiåsens adgang til å være prosessfullmektig blei behandla av by- og lagmannsretten og av byretten en gang til (ja, anke må man jo...) i separate saker, men for å frata Hiåsen muligheten til å skrive tolv sider om hvor dum det beviser at jeg er, nevner jeg det. Egentlig burde jeg forresten la være...)

Men Hiåsen ga seg ikke. Så kom da selve saken opp for retten, altså spørsmålet om oppsigelsen skulle kjennes ugyldig og redaktøren eventuelt få erstatning. Der satt Hiåsen! Og redaktøren fortalte at hun ikke ville føre saken sin sjøl hvis hun ikke fikk ha ham som prosessfullmektig, og hun sa at hun ikke visste hva som skulle behandles nå. Hiåsen hadde altså ikke fortalt henne det eller forberedt henne på å føre saken sjøl.

Dermed måtte domstolen avsi uteblivelsesdom - den kan ikke annet etter tvistemålsloven - som da, også etter loven, skal følge saksøktes, avisens, påstand. Dermed mista redaktøren jobben for godt, og måtte betale dyktig med saksomkostninger.

Noen oppfrisking av saken blei det heller ikke seinere.

Min påstand er at hvis Hiåsen hadde holdt seg unna saken fra den kom opp, ville redaktøren aldri kunnet blitt sagt opp - og hun hadde ihvertfall ikke kommet fattigere ut av rettssalen!

Så har Hiåsen på Talerstol fortalt om en annen organisasjon og noen andre mennesker som visstnok heller ikke er til mye hjelp for de de gir seg ut for å hjelpe. Det kan være Hiåsen har rett i det, men såvidt jeg kan forstå det han skriver (jeg tar klokkelig samme forbehold som Borgarting lagmannsrett...) og det jeg ellers vet om saken, er jeg ikke sikker på om det alltid er de som krever de høyeste erstatninger og ellers har de høyeste og mest høyrøsta krav som gjør det beste for de de vil hjelpe; realisme og saksforståelse er også viktig.

Dersom Hiåsen vil legge ut det han sikkert kommer til å svare på dette på nettsidene sine, må han føle seg fri til å legge ut ovenstående også. Men det ser kanskje bedre ut å la være?

Olav A. Røssaak
organisatorisk nestleder, Norges Unge Venstre
olavar@venstre.no
95 90 55 77 (mobil)
23 33 13 52 (privat)
22 40 43 57 (kontor)

Svar fra Dag Hiåsen
Publisert 29.12.04

Til skrekk og advarsel for alle som tror.

Konkrete kildeangivelser - ordrette gjengivelser. Nei, det må være grenser for hva juristerikandidater skolerer til å oppfatte. "Skremmende er virkeligheten Økonomisk Rapport har avdekket". Dette kunne nevnte magasin berette etter over et år å ha gjennomgått domsavsigelser fra Borgarting lagmannsrett. "Domsstolene er livsfarlige for vanlige folk". Denne presisering ble oppfulgt av følgende meddelelse fra Økonomikk Rapport: "Vi presenterer saker fra Borgarting lagmannsrett til skrekk og advarsel for alle som tror at domsstoler eller advokater er til for å løse uoverensstemmelser mellom vanlige folk".

"Domsstolene er livsfarlige for vanlige folk". - Til skrekk og advarsel for alle som tror. Uansett hvor skrekkelig jusstudent Røssaak hyler svenskpop-refrenget: "Du skal tro på mei", er det ikke Hiåsen som har uttrykt - det siterte. Uansett hvilke åpenbaringer Røssaak påhyler seg å være tilkommet, utgjør ikke Hiåsen kilde til det meddelte i Økonomisk Rapport.

Oppringt fra eksternt hold hvis identitet ikke kunne gis til kjenne overfor avisens ansvarlige redaktør! Forsøk å tilbakevise - på norsk - at dette utgjorde "Bygdepostsakens" utgangspunkt. Nei, de kan ikke tilbakevise et fnugg av det etterprøvbare, de skolerte til å produsere falske forklaringer. De skolerte til å underslå fakta. De skolerte til - hva justisminister Dørum i den klareste tekst fra "Redaksjon EN" (NRK) 18.11.04.- uttrykte som følger: "Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov". Er det null i innhold - i manipulativ stil - justisministeren foreleser?

I rapporten "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge" har jeg henvist til justisministerens proklamasjon av: "Kampen mot den organiserte kriminalitet". Dersom dette skal tillegges et minimum av mening/innhold, må vitterlig, om noe, en rettsutøvelse i tilnærmet overensstemmelse med de grunnleggende rettsstatlige prinsipper - være å kunne avkreve.

Min beveggrunn for fortsettelig å imøtegå det framstilte fra justisministerens partifeller fra Venstres "Talerstol", er pr. dato å bli meddelt hvordan det proklamerte etterleves. En mer grotesk applaudering av den alvorligste og mest kyniske organiserte kriminalitet, enn den åpent og bart tilkjennegitte fra justisministerens partifeller, kunne man vanskelig blitt servert. - Mange har ivaretatt utskrift av det tilkjennegitte fra Venstres "Talerstol".

Venstres organisasjonssjef Runolv Stegane (jfr. utlagt tilskrivelse av Hiåsen), har fra denne "Talerstol" meddelt seg som varaordfører i Sigdal. Olav A. Røssaak har undertegnet som

organisatorisk nestleder for Unge Venstre. Følgelig er det framholdelse på vegne av de respektive enheter, de har forestått. Jeg har tidligere påvist at det framstilte fra Stegane, på vegne av Sigdal kommune, innbefatter alvorlige brudd med bl.a. straffelovens bestemmelser. På fleres beskostning. I det presenterte 28.11.04 fra Unge Venstre v/organisatorisk nestleder Olav A. Røssaak går det fullstendig av skafet også fra dette hold. Såvel det framstilte - som tilbakeholdelse av fakta - rammes av straffelovens bestemmelser §§ 189 og 190 angjeldende uriktig erklæring/falsk forklaring. Henvist til arena for det framholdte, tilkjennegitt bakgrunn, undertegning på vegne av Unge Venstre, og ytterligere, Røssaaks meddelelse av å være forelagt undertegnede rapport m/vedlegg, samt hans tilhenvielse til nevnte - er det framførte fra dette hold svært alvorlig.

Skildring av "sola skein fra en skyfri himmel", til tross for at det påviselig plaskregnet den aktuelle dag, tilhører stilskrivning man burde ha evnet å gjøre seg ferdig med på barnetrinnet. I sin oppfølgende "første stil" kan jusstudent Røssaak utbasunere at han "står fast" på prestasjonsnivået "Hiåsen gjorde det han så, og så gjorde han det". Til tross for at nettopp så påviselig og etterprøvbart - ikke medfører riktighet!

Som pålegg til sin innledning skriver Røssaak: "(.) men jeg tenker som så at så lenge Hiåsen er opptatt med å skrive kilometerlange innlegg om hvilket umenneske jeg er, får han ikke gjort andre noe. Således er det samfunnsgavnlig". - Hvor har undertegnede skrevet "hvilket umenneske" du er, Røssaak? Henvis til hvor! Kan ikke juristerikandidaten det, judger han forsettelig. Jeg kan bistå Røssaak med å tilkjennegi at uansett hvor samfunnsgavnlig han leter, kan han ikke framleite hva han har tillagt meg å ha skrevet. For å underbygge sin løgn påkliner Røssaak stygt insinuerende: "(.) får han ikke gjort andre noe".

Åpenbart! Du ønskes velkommen til justisminister Dørums: "Vi vil alltid ha en rettsstat"!; Dyret i åpenbaringen som rettsstatlig fundament. "Framstår for lagmannsretten som åpenbart at Mjøseng er blitt påvirket av Dag Hiåsen og/eller FAMPO". Avgjørende for de åpenbarte innplassert i Borgarting lagmannsrett - var dyrisk rettsstatlig adgang til spekulativt å raute "om det for lesekretsen kan oppstå mistanke". Der Silje Stang forlangte kulturministeren tilberedt, ivaretar kokk og inneholder rettsutøvelse av tilsvarende kvalitet!

Røssaak kan redegjøre: "Hiåsen kan være farlig for de han omgir seg med, de han gir inntrykk av å hjelpe. Jeg kunne tilogmed bruke Bygdeposten-saken som illustrasjon på eksamen i forgårs, for å illustrere hva man ikke skal gjøre". Fortsettelig kan jusstudent Røssaak meddele: "Etter som nok de færreste kjenner saksforholdet, skal jeg gi et kort resymé:" - Jeg skal ikke her gjengi kandidatens samfulle påstandsløst. Hinsides etterrettelighet utgjør ingen tilstrekkelig betegnelse hva angår Røssaaks konstruksjon av resymé, søkt framstilt som informasjon til alle som ikke "kjenner saksforholdet".

Justisminister Dørum "Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov". Fra den eksamensbrukende åpenbaringsjusstuderendes resymé-måtte noen kunne se - at noe framholdt fra saksøker Mjøseng er benevnt? Måtte noen kunne se gjengitt fra/benevnt et eneste dokumentbevis framført fra "Bygdepostsakens" saksøker?

Nei, det angår jo ikke saken det. For Mjøseng ble oppsagt av den årsak at hun var påvirket/hjernevasket av slasken Hiåsen. Om hun intet hadde satt på trykk, men kun vært skjenket til påvirkning utenfor arbeidstid av Hiåsen, måtte hun følgelig blitt oppsagt av den årsak!

I henhold til juristerikandidaten ville selvsagt Mjøseng, uten påvirkningen fra Hiåsen, vært fri til å forestå den aktuelle publisering? Men hvordan fått til det, uten kjennskap til Hiåsen? På hvilket grunnlag skulle hun forestått publiseringen uten tilgang til dokumentasjonsgrunnlaget hun ble forelagt fra Hiåsen/FAMPO? Skulle hun - som erstatning for dokumentasjonsbeleggtuftet den aktuelle publisering på påhyling av å være tilkommet åpenbaring?

Fra Bygdepostens forside 01.04.00 gjengis: "Dag Hiåsen (bildet) fra Sigdal jobber døgnet rundt for å hjelpe mennesker som blir tvangsinnlagt uten grunn. Akkurat nå er han i Ålesund for å prosedere en sak han mener er svært graverende". Hvordan kunne redaktør Mjøseng forstått belysning av undertegnedes/FAMPOs offisielle representasjon av utsatte for de godes stygge framferd - uten å være gitt kjennskap til Hiåsen/FAMPO?

Selvsagt ville Mjøseng, uten å ha vært påvirket av Hiåsen/FAMPO, vært fri til å forestå den aktuelle publisering. Men hvordan kan i så fall juristeriets åpenbarte forklare henvendelsene fra eksternt hold til Bygdepostens styreformann? Dette forhold - påviselig "Bygdepostsakens" utgangspunkt. Henvendelser angående lederen Mjøseng hadde skrevet og framført på trykk i Bygdeposten 07.09.00. Henvendelsene fra eksternt hold - angjeldende det trykksatte!

Forelagt "dine profesjonelle" ikledd dommerkappe, justisminister Dørum, og vedlagt undertegnedes rapport overlevert såvel Stegane og Røssaak som dine representere i møte med FAMPO 31.08.04, er protokoller fra avholdte styremøter i avisen Bygdeposten. Den seneste datert 29.08.00 - og følgelig kun dager i forkant av at Bygdepostens styreformann ble oppringt fra eksternt hold. Ansvarlig redaktør Mjøseng deltok i nevnte styremøte. Her ble intet påtalt eller benevnt overfor henne, og følgelig ei heller protokollert - verken hva angår den foreståtte publisering, eller mht. at hun skulle "være påvirket" fra noe hold.

Blåst vekk er de, styremøteprotokollene, såvel i det framstilte fra de dømmende åpenbarte, som i eksamensillustratør Røssaaks resymé. For gitt at det ikke ble ordnet underslag av det faktum at intet var påtalt eller benevnt overfor redaktør Mjøseng i forkant av henvendelsene til styreformannen fra eksternt hold - ville hele smørja fra samtlige åpenbarte juristeriaktører være presentert - som hva den er - åpen og bar organisert kriminalitet!

Underslag av saksforholdets påviselige utgangspunkt. Underslag av protokollene fra avholdte styremøter i avisen Bygdeposten. Underslag av Radio Modums publisering og ansvarlig redaktør Mjøsengs lederartikler angjeldende denne publisering. Underslag av leserinnlegg publisert i Bygdeposten, herunder innlegg signert Radio Modums ansvarlige redaktør Magne Grønlund samt kanalens programmedarbeider Per Amdahl. Underslag av redaktør Mjøsengs intervju av Knut Bye og styrerepresentant for FAMPO, Svein Aslak Pedersen mfl. De er skolert til å begå underslag de dyre-bare juristeriaktører. Justisminister Dørum: "Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov".

Underslag av saksforholdets påviselige utgangspunkt. Underslag av protokollene fra avholdte styremøter i avisen Bygdeposten. Underslag av Radio Modums publisering og ansvarlig redaktør Mjøsengs lederartikler angjeldende denne publisering. Underslag av leserinnlegg publisert i Bygdeposten, herunder innlegg signert Radio Modums ansvarlige redaktør Magne Grønlund samt kanalens programmedarbeider Per Amdahl. Underslag av redaktør Mjøsengs intervju av Knut Bye og styrerepresentant for FAMPO, Svein Aslak Pedersen mfl. De er skolert til å begå underslag de dyre-bare juristeriaktører. Justisminister Dørum: "Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov".

I tilsvaret til saksøker Mjøseng uttatte stevning angående usaklig oppsigelse har saksøkte Bygdeposten AS under overskriften: "Bakgrunn for oppsigelsen og saksbehandlingen i forbindelse med denne" - opplistet den foreståtte publisering, anført som årsak til oppsigelsen! Men hvorfor det da, gitt at Mjøseng "selvsagt" måtte kunne trykksette det aktuelle innhold?

Fra side 4 i tilsvaret gjengis: Kort tid etter at saksøker kom tilbake fra ferie, den 7. september, skrev hun en leder om "Det skjulte Norge", jfr. vedlegg 15 til stevningen". Og fortsettelig: "Etter at lederen stod på trykk mottok styreformannen i Bygdeposten AS, Bjørn Larsen, fredag den 8. september to henvendelser om innholdet i lederen. Styreformannen tok deretter kontakt med Irene Mjøseng og fortalte om henvendelsene". - Henvendelser fra eksternt hold. Dette faktum underslått i det framstilte fra de juristeriåpenbarte, og samme gjengs underslag av styremøteprotokollene, og det faktum at intet var påtalt overfor Mjøseng. For åpenbarte juristeriaktører - for åpenbarte Ole Brums påkledd dommerkappe - passer intet faktum!

Vi kaller det påvirkning, vi. Som avgjørende utkliner vi spekulativt "oppstandelse av mistanke blant lesekreten". Samtlige av saksforholdets sentrale fakta, må vi nødvendigvis underslå. Så dæsjer vi på med diskreditering og stigmatisering av både Mjøseng og Hiåsen. Ingen av idiotene på grasrota vil oppfatte det spøtt av hva vi høythevede dommere vitterlig begår. Ingen av idiotene på grasrota skjønner vår kontradiksjonsnektelse. Ingen grasrotidiot vil oppfatte av vi har underslått fakta. Vil skjønne vårt underslag av dokumentbevis. Alle idiotene på grasrota vil forstå at Mjøseng ikke er oppegående. Jfr.: "Det må videre være en oppegående redaktørs selvfølgelige plikt (.)". Alle idiotene på grasrota vil skjønne at Hiåsen er en ikke-evnende drittsekk som bedriver påvirkning - av "ikke-oppegående" redaktører. Hilsen oss elitejurister i Borgarting lagmannsrett. "Vi presenterer saker fra Borgarting lagmannsrett til skrekk og advarsel for alle som tror." Hu derre ikke-oppegående hadde jo fått seg til å skrive "Ingen rettssikkerhet" i Bygdeposten. Sjølsagt kan det ikke tillates at sådant blir satt på trykk i vårt "godt fungerende" - brune demokrati! Hu derre ikke-oppegående ville selvsagt ikke blitt oppsagt fra sin stilling som ansvarlig redaktør for avisen Bygdeposten - dersom ikke Hiåsen hadde ødelagt saken hennes! Må dette være - for enkel norsk - for juristeriåpenbarte resyméprodusenter?

Er det fortsatt. - Kan jeg hjelpe til ved å gjengi fra oppsigelsen forbeholdt redaktør Mjøseng? At denne ikke er skrevet av Hiåsen burde kanskje kunne evnes oppfattet selv av enkelte fra den elite som er utdannet til å skrike - komplett uforståelig.

Anført i oppsigelsen: "Irene Mjøseng vil bruke Bygdeposten til å skrive om det "skjulte Norge". Det vises i den anledning til Bygdeposten av 12. september d.å hvor hun og hadde tatt inn en sides leserinnlegget om personer som ikke er hjemmehørende i Bygdepostens distrikt". Har du hørt makan? Komplet uforståelig må det være at redaktør Mjøseng trykksatte et leserinnlegg om personer som "ikke er hjemmehørende.". Trykksatte.

Jammen, neimen. Snuble, ramle, krabbe hit og krabbe dit. I sin neste skrittspredning kan "de oppegående" utsondre at Mjøseng ble oppsagt av den årsak at Hiåsen ødela hennes sak! Jusstudent Røssaak kunne "tilogmed bruke Bygdeposten-saken som illustrasjon på eksamen i forgårs, for å illustrere hva man ikke skal gjøre". Var det med hjemling i arbeidsmiljølovens bestemmelser at kandidat Røssaak kunne imponere med å "illustrere" - at den anførte grunngivning for oppsigelsen, ikke skal inneha gyldighet som oppsigelsesgrunnlag!

"Leserinnlegg om personer som ikke er hjemmehørende i vårt distrikt". Fra hvor i huleste kan Bygdepostens styreformann framleite hjemling for dette? Han har nevnte tilhenvist, etter utkvitteringen av Mjøseng - avsatt seg selv på mer enn komplett kulerammegrnlag!

Det oppsigelsesanførte leserinnlegg - ikke var det skrevet av Hiåsen, ikke omhandlet det Hiåsen. Er det ikke kjekt å kunne informere komplett falskt, kandidat Røssaak. Leserinnlegget omhandlet hva Erik Andersen, Eirik Finne, Kåre Torvholm og Arnold Juklerød var blitt utsatt for - fra de gode. De som husker litt mer enn broilerkorpsets sist avleverte ikke-saklige bidrag, vil ventelig kunne erindre min gjengivelse fra forfatter Geelmuydens beretning angående hva Arnold Juklerød ble utsatt for - fra de gode. I en god blodpøl lå han på Gaustads gressplen. Det forsettelige drapsforsøk ble formidlet den danske befolkning av dansk fjernsyn.

I tilknytning til intervju av Niels Chr. Geelmuyden, publisert i avisen Dag og Tid 03.08.02, meddelte avisen vedrørende forfatterens essay om Arnold Juklerød: "Essayet er skakande lesnad. Det mest sjokkerande med det heile er at opplysningane ikkje kom fram i media". Stasi Rundfunk ville ha blitt grønne av misunnelse ved å ha blitt meddelt kjennskap til hvor godt ytringsknebling/sensur, er ivaretatt i "det godt fungerende demokrati"!

"Irene Mjøseng vil bruke Bygdeposten til å skrive om det "skjulte Norge"". Siste setning fra samme avsnitt i oppsigelsen forbeholdt Mjøseng: "På møtet den 10. oktober dette år bekreftet hun at hun var uenig i og ikke var villig til å innrette seg etter Bygdepostens grunnsyn".

Irene Mjøseng ikke kun mente og snakket sjøl. Henvist til det anførte i oppsigelsesgrunnlaget var det en svært bevisst redaktør, man hadde å gjøre med. Imponerende kan juristeriets åpenbart skolerte meddele å være utstudert til kollektiv analfabetisme - hva angår å lese det nedfelte i oppsigelsesgrunnlaget! Ingen serie under benevnelsen "Det skjulte Norge", ble publisert i Bygdeposten. Dette var Radio Modums programkonsept. Hva angår omtalte leserinnlegg henviste redaktør Mjøseng til det tilkjennegitte i Radio Modum foregående dag. I etterrettelig ransstil er samtlige sentrale fakta underslått av klansjuristeriets fellesgående på analfabetisk beiting. Imponerende er det evnet rautet i beste kugalskaps-dur - hva redaktør Mjøseng har/ikke har uttrykt.

Det vises til følgende tilhenvist nedfelt i oppsigelsesgrunnlaget: "På møtet den 10. oktober dette år bekreftet hun at hun var uenig i og ikke var villig til å innrette seg etter Bygdepostens grunnsyn". At Irene Mjøseng stilte til møter med arbeidsgiver i løpet av den perioden hun var suspendert fra sin stilling, er bekreftet i oppsigelsesgrunnlaget! Referert fra arbeidsgiver er det - at redaktøren som ikke svarte for seg selv - selv i klartekst besvarte arbeidsgivers spørsmål!

Det ble ikke ført protokoll fra "møtet den 10.oktober dette år" - i forkant skriftlig meddelt som forhandlingsmøte. Men i etterkant, under det oppfølgende møtet 20.10.00, ble Mjøseng og Hiåsen presenteret for et "referat" utferdiget av Bygdepostens representerende. Jeg kan bistå med å meddele at Røssaak skal slippe å bli avkrevd minnekapasitet opp mot gullfisknivå. For samtlige av de her tilhenviste dokumenter er vedlagt min rapport, overlevert kandidaten.

Referat fra "møtet den 10. oktober dette år" ble utarbeidet fra Bygdepostens representerende. I oppsigelsesgrunnlaget er tilhenvist "På møtet den 10 oktober dette år bekreftet hun (.)". Nei, det er slettes ikke referert av Bygdepostens referent - at Mjøseng bekreftet hva hun ikke bekreftet! Derimot har arbeidsgiver Bygdeposten i sitt referat anført at Mjøseng til spørsmål fra arbeidsgiver - bekreftet at "hun ville drive avisen etter utgivers lokalavis-konsept (.)".

Dokumentert falsk forklaring lagt til grunn for oppsigelsen! Den eksamensbrukende kjenner av saken - har avlevert sedvanlig juristeriåpent stryk - til opptaksprøven i sandkassa!

Tilhørende de feiteste rosiner i juristerikandidat Røssaaks svulmende ransklanspølse er følgende: "Han (Hiåsen) hadde skrevet langt, påberopt sin "klient" menneskerettsloven og sikkert alle paragrafer han fant i den store røde boka. Han hadde til og med sendt retten diverse dokumenter vedrørende fullstendig uvedkommende menneskers innleggelse på sykehus i Ålesund, og mye mer". - Ja, "åpenbart komplett sikkert", Røssaak!

De som ikke "godgjør" seg med å bade i glinsende oppkok, bør kunne oppfatte at ransfettet renner over. Ved å produsere oljeutblåsninger som "sikkert alle paragrafer han fant", kan kandidat Røssaak henvist til "sikkert" selvkildegrunnlag, utskrike infantilt funderte hån.

Det vises igjen til det framførte fra saksøkte Bygdeposten AS under overskriften: "Bakgrunn for oppsigelsen". Det gjengis fra det her anførte: "Den første reportasjen hun skrev om Dag Hiåsens arbeid ble trykksatt den 1. april 2000". Jeg har tidligere gjengitt fra forsideoppslaget i Bygdeposten nevnte dato mht. dette forhold. Fra den påfølgende artikkel signert redaktør Mjøseng under overskriften "Bruker tvangsinnleggelse som våpen", gjengis: "En av de alvorligste sakene Hiåsen jobber med om dagen er saken til Oddmar Remøy fra Herøy på Sunnmøre. Oppfølgende redegjør redaktør Mjøseng: "Etter at Remøy ble tvangsinnlagt ble foreningen mot psykiatriens overgrep (FAMPO) koblet inn i saken, og Hiåsen er i disse dager i Ålesund for å prosedere Remøys sak".

Uttalelser fra Remøy selv, avgitt til redaktør Mjøseng pr. telefon, er gjengitt i artikkelen. Under overskriften "Ingen talefrihet" har Mjøseng relativt omfattende redegjort for hvordan utsatte for forhold av aktuell karakter ikke engang må gis adgang til å imøtegå uetterrettelig omtale av seg selv i media - "i det godt fungerende demokrati"!

Det står der svart på hvitt: "Bakgrunn for oppsigelsen (.)". Juristerikandidat Røssaak kan brette ut: "(.) dokumenter angående fullstendig uvedkommende menneskers innleggelse". Uvedkommende hva? Uvedkommende hva saksøkte Bygdeposten har anført under overskriften "Bakgrunn for oppsigelsen"? I en rettsstat ville kandidaten blitt badet med skurefilla av kunnskapsbesittende som bestemora til tegneseriefiguren Nullet.

"Ettersom nok de færreste kjenner saksforholdet". Kjøpere av resymékonstruktør Røssaaks kjennskap til saksforholdet må forutsettelig ikke evne å lese oppsigelsen forbeholdt redaktør Mjøseng. Hva gikk Mjøseng til sak mot, om ikke det anførte i oppsigelsen avlevert henne fra arbeidsgiver? Og dette supplert av det anførte under overskriften "Bakgrunn for oppsigelsen" mv., i tidligere arbeidsgiver, og nå saksøkte Bygdeposten AS, tilsvar til den uttatte stevning angående usaklig oppsigelse.

Står det der svart på hvitt, det nedfelte i oppsigelsen og det nedfelte under overskriften "Bakgrunn for oppsigelsen" Det er faktum - at det står der svart på hvitt! Det er tilsvarende et faktum at det er det trykksatte som har stått på trykk i Bygdeposten.

"Han (Hiåsen) hadde tilogmed sendt retten diverse dokumenter vedrørende fullstendig uvedkommende menneskers innleggelse på sykehus i Ålesund (.)". Artikkelen som omhandlet den "fullstendig uvedkommende" var spesifisert av saksøkte Bydeposten AS under overskriften "Bakgrunn for oppsigelsen"! Du som ikke kjenner saken "må tro på mei" når jeg breker at det anførte under "Bakgrunn for oppsigelsen" - er oppsigelsessaken uvedkommende!

Kandidat Røssaak: Det må ikke tillates adgang til å påvise at publiseringen ble forestått på dokumentert grunnlag. I klanens rettsstat er dokumentasjonsbelagt imøtegåelse utillatelig!

Det gjengis fra innleggelsesdokumentene ad tvangsinnleggelsen av Remøy produsert av tidligere statssekretær Bjørn Martin Aasen: "Han hører til eit sivilt nettverk av både lokal, nasjonal og internasjonal tilknytning som har som formål å avdekke kriminelle ting som foregår i det offentlege for å få ting over i meir produktiv lei. Etter mi vurdering er krava i lph3 innfridde". - Til orientering står "lph3" for daværende "lov om psykisk helsevern, § 3". I klartekst meddeler kommuneoverlege Bjørn Martin Aasen, som var statssekretær i Gro Harlem Brundtlands regjering - at å avdekke kriminelle ting som foregår i det offentlege - det er sjukt det!

For de som ikke har solgt siste hjernecella si til ransklansgjengens juristerirepresenterende, tenk selv som følger: Skulle "retten" behandle at Hiåsen hadde ødelagt Mjøsengs sak? Var det dette forhold ansvarlig redaktør Mjøseng - hadde innstevnet som usakelig oppsigelse?

Til skrekk og advarsel for alle som tror. - I rapporten "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge" har jeg beskrevet hvordan det må gå med et samfunn hvor uetterrettelighet og løgn, påhyt åpenbaring, spekulasjon og underslag av fakta/kjensgjerninger - skal være ledestjerne.

OECD-rapporten presenteret 06.12.04 tilkjennegir på langt nær kun kunnskaper i fritt fall hos elever tilbudt undervisning i norsk skole. Det er et samfunn i fritt fall, det tilkjennegitte avspeiler. NRK Tekst-TV og TV 2 Tekst-TV kunne informere at sammenstilt med hhv 41 og 31 andre land, var kunnskapsnivået hos norske grunnskoleelever i fritt fall. Som vel skolert kan man ikke avkreves å kunne telle til trettienogfjerdi. Påfølgende dag innbys de ansvarlige for det regisserte forfall, fra sine trofaste biståere til forfallet, for å kakle sitt "Standpunkt" - til forfallet! To "ting" kunne stereodebattantene repetisjonshulke som årsak til å ha erobret plassering som listefyll i matematikk og naturfag. På den ene side innvandrerbarns ordensforstyrrelse. Og på den andre side det etablerte mobbenivå. De "debattinviterte" forfallregissører representerende stat i staten-klanens mobbekorps - kunne fritatt for imøtegåelse i sitt "godt fungerende" - hulke forstått forfallsårsak!

Selvinnlysende er ingen av de trettienogfjerdi øvrige land belemret med innvandrerbarn som ordensforstyrrer! På den ene side er listeraset logisk forfallsrikt forklart. På den andre side er rans- og mobbekorpsets forklaring, autonom. Mobbegitt av seg selv! For "de opplyste" må det framstå som "komplett uforståelig", det uttrykte fra professor Svein Sjøberg. Hvordan kunne løse oppgaver i matematikk når man ikke er gitt skolering til å lese oppgaveteksten?

Være gitt skolering til å lese oppgaveteksten for å kunne løse matematikkoppgaven "å legge i sammen to og to". Redaktør Mjøseng i lederen "Ytringsfrihetens pris": "Det burde ikke være vanskelig å legge i sammen to og to i denne sammenhengen, og skjønne hva styrelederen og de to innringerne forsøker overfor Bygdeposten. Alle de som har tvilt på mine tidligere utspill om at det er streng sensur i Norge i dag, burde nå helt klart se hva som foregår".

"Om jeg fortsatt har jobb i morgen. Den som lever får se", avsluttet redaktør Mjøseng lederen "Ytringsfrihetens pris". I morgen var hun suspendert fra sin stilling som ansvarlig redaktør for avisen Bygdeposten. "Men så begynte moroa, da", spruter juristerikandidat Røssaak infantilt. Tiladressert prepubertale fnisere postulerer han: "Hiåsen hadde fått redaktøren til å gi ham fullmakt til å representere henne i etterhvert de fleste av livets områder, han var hennes

fullmektig". Hvorfor kan ikke kandidaten, som alternativ til sin infantile mega-konstruksjon, gjengi det nedfelte i fullmakten? Som innbefattet to områder angående ett forhold: Det oppståtte saksforhold versus arbeidsgiver, og psykiatribruk på Mjøsengs bekostning!

Lese oppgaveteksten. Med belegg i arbeidsmiljølovens bestemmelser foresto Mjøseng uttak av stevning mot arbeidsgiver Bygdeposten AS - for usakelig oppsigelse. Fra stevningen utarbeidet av Hiåsen gjengis: "Oppsigelsen bestrides av saksøker, jfr. arbeidsmiljøloven § 61". Påfølgende ble samtlige punkter i det presenterte oppsigelsesgrunnlag imøtegått. Det ble henvist til et relevant og velfundert premissgrunnlag fra rettskraftig rettsavgjørelse, samt relevante overprøvelser av norsk Høyesterett fra Strasbourg. Ytringsfrihetsbestemmelsene nedfelt i de internasjonale menneskerettskonvensjoner inkorporert i det norske lovverk, ble påberopt. Sentrale retningslinjer hva angår ansvarlig redaktørs ansvar og virkefelt, ble tilhenvist. Eksempelvis "Normene for ansvarlig redaktør" nedfelt i Redaktørplakaten: "Redaktøren er gjennom disse bestemmelsene, samt gjennom lovgivning, gitt en særstilling som toppleder i bedriften, hvilket betyr at redaktøren skal ha en fri og uavhengig ledelse av redaksjonen og full frihet til å forme avisens meninger".

Sistnevnte i overensstemmelse med hva Mjøseng selv - i klartekst besvarte til arbeidsgivers spørsmål i forhandlingsmøte 10.10.00. I den mest groteske kontrast til dette, henvendelser fra eksternt hold. Hold hvis identitet ikke kunne tilkjennegis overfor ansvarlig redaktør. Og dette faktum - "Bygdepostsakens" påviselige utgangspunkt - tilhørende det besørget underslåtte fra de påleddede dommerkappe i rans- og nøytraliseringsklanens rettsstat!

"Til skrekk og advarsel for alle som tror.". Med belegg i arbeidsmiljølovens bestemmelser foresto Mjøseng uttak av stevning mot arbeidsgiver Bygdeposten AS, for usakelig oppsigelse. Forsøk kandidat Røssaak - å lese oppgaveteksten! Forsøk åpenbarte påleddede dommerkappe - å lese oppgaveteksten! Gitt formålet sjøloppfeiting via godt samfunnsbedrageri, er klanens brukere av åpenbaringsdyrets lov, trengende for at Norge blir nr. trettienogførti på lista! Ingenting kan Røssaak og hans "likeskolerte" imøtegå. Ingenting kan klanslagets åpenbarte juristeriaktører påvise. Ordrett gjengivelse evner de felles ransbeste er de skolert til å underslå fakta. Ute på sitt fellesbeite kan de raute rått, og avlevere lassevis av brunt, til gjødning av eget ransfett og sitt tiltrengte samfunnsgavnlige forfall. Påvisning innebærer at man uavhengig av egne meninger og framstillinger kan verifisere at framholdelser, forhold mv., enten medfører, eller ikke medfører - riktighet. Med grunnlag i uomtvistelige fakta, konkrete kildeangivelser og ordrette gjengivelser etc. - kan man framføre påvisning. Når undertegnede eksempelvis henviser til det refererte fra Bygdepostens representerende i møte mellom partene 10.10.00, og sammenstiller dette med det anførte fra Bygdeposten AS i oppsigelsesgrunnlaget, inklusive nevnte møte tilhenvist, har jeg påvist falsk forklaring lagt til grunn for oppsigelsen. Tilsvarende er de fundert, undertegnades øvrige lange rekke av saksangjeldende påvisninger.

Påhyllt åpenbaringstilkommelse. Avgjørende: Spekulasjon av "oppstandelse av mistanke blant lesekreten". Kombinert med underslag av fakta. For en påvisning! Mened for å tildekke mened. Dette forestått av Borgartings aktører gitt formålet at det ikke må tillates adgang til dokumentasjonslagt publisering angående overgrep, ran, ytringsknebling, taushetsbesørgelse via psykiatribruk mv. - begåelse av alvorlige brudd med straffelovens og menneskerettslovens bestemmelser. Klansrettsstatlig rettsutøvelse - er ettertrykkelig påvist.

Intet fra den dokumentasjonsbelagte publisering kan klanlagets juristeriåpenbarte imøtegå. Forsøk åpenbarte - å imøtegå redaktør Mjøsengs tilhenvendinger til det trykksatte i avisene Sunnmørsposten og Fiskaren. Skriv rett fram, utplantere Stegane og Røssaak, på vegne av hhv Sigdal kommune og Unge Venstre, skriv rett fram åpenbarte i Borgarting - at redaktør Mjøsengs tilhenvendinger til, og ordrette gjengivelser fra, det trykksatte i de nevnte medier - utgjør Hiåsen lære! Innehar opphav i at Mjøseng var påvirket/hjernevasket av Hiåsen!

Sigdal kommunes varaordfører og Venstres organisasjonssjef, Runolv Stegane, har utbasunert at undertegnede skal "mene/ føle seg" forfulgt. På skolert ransklansvis kan ikke oraklet angi hvor jeg har gitt uttrykk for, hva han representasjonsfundert stygt formålsbelagt, har tillagt meg "å mene". - "Mener seg/føler seg" forfulgt. Jokeren i brunspruternes ranspakkeløsning. Jokeren for stat i staten-klanens utvalgte, såvel for å være fritatt fra å bli utsatt for imøtegåelse - som selv å være fri til ku klux klan-utøvelse.

På tape foreligger utsprutelse fra Bygdepostens representerende av at Mjøseng skulle "føle seg forfulgt". Fra Bygdepostens advokatetisk forfallsrepresenterende, som insinuerer "Hiåsen og hans likesinnede", og at sådanne ikke må tillates å komme til orde "i det godt fungerende" - er klansetterrettelig utklint Mjøsengs behov for legebistand.

Kverulantparanoia av særskilt type. Denne "følte" forfølgelse ble Arnold Juklerød utstyrt med da han påviste raden av lovbrudd begått fra de tildekkede bak myndighetslogo for å ordne nedleggelse av skolen hvor hans yngste datter skulle begynne. Det måtte ikke "komme fram i media" i Norge at han måtte ordnes til å ligge i en "god blodpøl" på Gaustads gressplen.

Tidligere statssekretær i forsvarsdepartementet, og forfatter av boken gitt hovedtituleringen "Oppgjør", Oddmund H. Hammerstad, ble for åpen skjerm tildelt paranoiastempel. Dette i anledning hva han tilkjennega under Stortingets høringer i etterkant av presentasjon av Lund-kommisjonens rapport vedrørende de hemmelige tjenester. I "Oppgjør" uttrykker Hammerstad i klartekst: "Gribber og hyener, de skriker og de bjeffer: "Paranoia, Paranoia"".

Mehamnulykken tihører hva Hammerstad som statssekretær fikk stifte nær befatning med. Vedkommende som, og det kan vanskelig bestrides i sterkest grad, har frontet fortsettelig granskning av denne ulykken, tidligere flykaptein Ulf Larsstuvold, er i sedvanlig klansstil påklistret "føle seg forfulgt"-stempel. Det er kvalifisert for pallplassering på Griseritoppen, det framstilte i lederartikkel fra sjefsredaktør Hans Kr. Amundsen i avisen Nordlys 12.04.03 - under overskriften "Er det noen etter oss".

De er ikke i live lenger, noen av de omtalte i leserinnlegget, som ikke måtte tillates trykksatt i Bygdeposten. Arnold Juklerød og skolesaken har jeg omtalt. Erik Andersen fikk oppleve resten av sitt liv i Gaustad interneringsleir da han returnerte fra Irland til Norge for å ettersøke sin far. Etter å ha avduket at det ville oppstå branner i ventilerte takkonstruksjoner, ble Eirik Finne, av denne årsak, påklistret psykisk syk-stempel. Det brant klanslystig i de ventilerte, Colosseum kino, Sagene kirke mv. mv. Eirik Finnes masse/kraft-formler og beregninger, vil ingen åpenbartskolert være kapabel til å forstå. Konstruktøren av ringnota, Kåre Torvholm-avslørte bl.a.. bedrageriet vedrørende fiskernes trygderettigheter.

Som meddelt i Sunnmørsposten etter hans bortgang, av hovedtillitsvalgt i Orkla Media, Kjetil Haanes: "Ville Kåre Torvholm ha sanninga fram". Og fortsettelig: "Dette ville han, fordi han ville ha rettferd og like vilkår for alle". Kåre Torvholm måtte følgelig besørges underlagt mentalobservasjon - i Norge. Og selvfølgelig måtte ikke dette tillates belyst i media - i Norge. Like selvfølgelig måtte redaktør Mjøseng være åpenbart påvirket av Hiåsen, hjernevasket av

Hiåsen. Måtte Mjøseng ha inntatt tilhørighet blant Hiåsens trosfeller. Måtte hun ha underlagt seg "Hiåsens lære". Da hun siterte fra dokumentasjon forelagt henne fra Hiåsen! Da hun ordrett gjenga i Bygdeposten fra påtegningsark angjeldende begjæring av mentalobservasjon, og endog behov for (psykiatrisk) sikring, av Kåre Torvholm og omtalte Oddmar Remøy.

Men påvirkningen skjedde først i etterkant. De var ikke kommet på ennå, var ikke åpenbart det ennå, Mjøsengs arbeidsgiverhold - da dette hold - ble oppringt fra eksternt hold! På dette tidspunkt var fasit og refreng - at Mjøseng skulle "følte seg" forfulgt! Tid, sted, rekkefølge av hendelser og framstillinger, lesning av oppgaven, lesning av det nedfelte i et dokument - langt under nivået som indikerer sterk mental tilbakeståelse, er det avleverte fra deltakerne i: Test av nasjonen - Stat i staten-klanen.

At "denne nasjonen" må være fritatt fra imøtegåelse "i sitt godt fungerende", burde for lengst ha framstått - som til skrekk og advarsel - for alle som må oppfatte det som samfunnsgavnlig at den oppvoksende generasjon tillates adgang til skolering til å lese oppgaveteksten. "Eg vil ikkje Dag, eg kan ikkje vara med på - at barnebarna mine skal vekse opp i og med dette her". Jeg hadde innehatt bekjentskap til Kåre Torvholm i minutter, da han skolerte meg - så enkelt!

Åpenbartkandidat Røssaak kan redegjøre for at han ikke er gitt skolering til å kunne lese det anførte under betegnelsen "Bakgrunn for oppsigelsen". Saksredegjører Røssaak kan redegjøre for at han ikke er gitt skolering til å kunne gjengi fra det nedfelte i et eneste saksangjeldende dokument. Men han kan utbasunere at Hiåsen ikke forberedte saksøker Mjøseng til selv å kunne prosedere saksforholdet. Hva vet Røssaak. Han vet blank løgn! Innledningsforedrag og hovedinnlegg forelå utferdiget av Hiåsen. Tilhørighet i det etterprøvbare - har også det!

"Han (Hiåsen) hadde tilogmed sendt retten diverse dokumenter vedrørende fullstendig uvedkommende menneskers innleggelse på sykehus i Ålesund, og mye mer. Også fikk han ikke være prosessfullmektig, tenk". Overbevisende kan kandidat Røssaak forlyste seg selv, og de tilhørende det stadiet han redegjør for å henvende seg til. Tenk - om juristeriets aktører var gitt skolering til å lese hva de selv skriver. I henhold til de åpenbartes logiske redegjørelse, har Hiåsen samtidig - både opptrådt og ikke opptrådt - som Mjøsengs prosessfullmektig. Er det Ole Brums stemme de hører, de åpenbart trengende for å meddele seg som schizofrene?

Berettigelse her tilsidesatt. Ved å bli nektet adgang til å opptre som prosessfullmektig, ble jeg vitterlig nektet adgang til å opptre som prosessfullmektig! Denne forutsetning gitt, er det hinsides mer enn vett og forstand å søke det framstilt som om at undertegnede var å tillegge ansvar - i anledning det stat i staten-klansbesørgede fra Drammen byrettsteater. Postulatet fra rans- og nøytraliseringsklangjengens juristeriaktører av at saksøker Mjøseng "ikke visste hvilken sak/hvilke deler av saken, som forelå til behandling" - statuerer hvilken evnet forholdelse til det gjeldende lovverk - de åpenbarte påkledd svart kappe ivaretar.

At bestemora til tegneseriefiguren Nullet, gitt at hun i en rettsstat var gitt anledning til å prosedere saksforholdet, ville ha vasket golvet med klansstatsgjengens juristeriåpenbarte, er uomtvistelig. Et faktum er det at Hiåsen ble nektet adgang til å opptre som saksøker Mjøsengs prosessfullmektig. Et faktum er det at saksøker Mjøseng opptrådte som selvprosederende. Hva var rettens aktører, hva var de dommerkappetåklede, ufravikelig å pålegge - når nevnte fakta, uomtvistelig var tilfelle? Selvfølgelig må det være Hiåsens skyld at byrettsdommer og rettsadministrator Hagelund - begår dundrende brudd med det gjeldende lovverk!

Twistemålsloven bind 1 og Bind 2. Kommentarbøkene til tvistemålslovens bestemmelser er ført i pennen av nåværende høyestetsjustitiarius, Tore Schei. Hva er i den klareste klartekst anført fra Schei i hans kommentarer og noter til tvistemålslovens § 87? Hva har Schei her særskilt redegjort for hva angår rettens veiledningsplikt overfor parter som ikke er representert med advokat. Å ja nei vel ja - den ikke-evnede Hiåsen, som ble nektet adgang til å prosedere saksøker Mjøsengs sak - måtte selvfølgelig være å avkreve å besitte juridiske kunnskaper - som langt overgår hva klanens advokatsetiske forfallsakrobater, måtte evne!

Ja, jeg vedgår å tilhøre de forbeholdte skolering til å kunne lese. Og jeg vedgår å ha meddelt saksøker Mjøseng, som formelt selvprosederende, hva rettsadministrator, byrettsdommer Hagelund, i henhold til de gjeldende lovbestemmelser - var å pålegge å tilbakemelde henne. Som å være forbeholdt mafiaretsstatens juristerkurs, evner administrator Hagelund å utbrette at Mjøseng som selvprosederende "ikke visste" - hva han i henhold til det gjeldende lovverk var å pålegge - å besørge at hun visste!

Nei, det kan ikke tillegges gyldighet, det i klartekst anførte fra høyesterettsjustitiarius Schei i hans framholdelser angjeldende tvistemålslovens bestemmelser. Det er "litt av en jus" de er skolert til å beherske - ransklandsstatens åpenbarte Ole Brum-stemmehørende! Selvfølgelig er det Hiåsens skyld - at jeg ikke har vanskeligheter med å oppfatte tilsvarende - som bestemora til tegneseriefiguren Nullet! Selvfølgelig er det Hiåsens skyld at klanens juristeriåpenbarte ikke kan framholde annen substans, enn underslag av fakta og potteinhold. Språkbruket innehar tilhørighet i "Min første stil". Det val sååå stolt - at større kunne det ikke bli! Infantilt lesses det på med de voldsomste betegnelser. Et lite utvalg fra kandidat Røssaaks kjempeprestasjoner: All kommunikasjon med redaktøren skulle gå gjennom han. - Fullmakt til å representere henne i etterhvert de fleste av livets områder. - Og sikkert alle paragrafer han fant i den store røde boka. - Byrettsdommeren var så habil som bare det. - Ingen jurist i verden. - Det var en høyst utilsikta feil. Gudskjelov. Vi har da en rettstat. - Påplussset av: Joda så, det gjorde han det så. Joda så, det gjorde det så. Joda så, det gjorde han. Hva er underbygd? Hva er kildetilhenvist? Hva er påvist? Hvor er ordrette gjengivelser av det uttrykte fra den/de som tillegges alt - å forefinne? Gjennomført bedragerisk tilsiktet er det å tillegge andre å ha uttrykt eller utført - hva de ikke har uttrykt eller utført. Tilsvarende falskt forklart, jfr. straffelovens bestemmelser, er det å unnlate å ta med - begå underslag av det - som påviser at man selv juger.

Nevnte utgjør hovedingredienser i ethvert av rans- og nøytraliseringsklanens arrangementer. Og det kombineres med det ytterligere groteskt funderte, brunfundert kalling. "Hiåsens lære", "Hiåsen og hans trosfeller", "Hjernevaskede" - "En trist sak som kunne ha vært unngått dersom hun (redaktør Mjøseng) ikke hadde latt seg hjernevaske av religiøse fanatikere. Det er trist å se at Erik Strand, cand scient. (iflg. Hiåsen) går i samme fella". Hva påviser Venstres organisasjonssjef Runolv Stegane, aktuelt representerende Sigdal kommune - justisminister Dørum? Intet kan han imøtegå av det trykksatte i Bygdeposten. Han påviser å være skolert til å produsere groteskt brunfunderte < kallekonstruksjoner. Han påviser å være skolert til å underslå fakta. Han påviser å representere utøvelse av den mest kyniske og avskyeligst funderte organiserte kriminalitet, justisminister Dørum!

"Hiåsen og hans likesinnede". Bygdepostens forfallsetiske advokat opplyser å være skolert til tilsvarende klanshonorert evnelse. Borgartings påhengte svart kappe "og deres likeskolerte, faen sjøl". Skjønner du hva jeg har dokumentert, justisminister Dørum? På rekke og rad sitter klanens åpenbarte med rettsatsbuksa under knea bredfull av brunt. - I sin ransvelferdsstat!

Fra klansreirets selvangivelse hva angår Bygdepostsaken. Vedlagt papirutgaven av rapporten "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge" er eksempelvis redaktør Mjøsengs intervju av Knut Bye, styrerepresentant for FAMPO, Svein Aslak Pedersen m. fl. Leserinnlegg signert Radio Modums Per Amdahl. Og redaktør Mjøsengs lederartikkel gitt overskriften "Radio med mening". Dette påviselig tilhørende det aktuelt trykksatte i Bygdeposten. Hvor måtte dette faktum framkomme fra det framstilte fra "dine profesjonelle", justisminister Dørum? Hvor måtte det framgå fra det framstilte fra Dørums underslagskamerater - Stegane og Røssaak?

Siden de har underskrevet kun å være skolert til å lese ransoppgaven, skal jeg bistå med å gjengi fra det anførte under overskriften: "Bakgrunn for oppsigelsen" i saksøkte Bygdeposten AS tilsvaret til den uttatte stevning: "Den 22. juni skrev hun en leder om Radio Modum som også hadde behandlet de samme temaer". Dersom justisministeriet hadde avsatt noen kroner fra ransmidlene som innkasseres, til å innhente leseyndig bistand til sine åpenbarte påkledd dommerkappe, ville det følgende kunne blitt opplest for dem fra lederartikkelen "Radio med mening": "De som hørte programmet Det skjulte Norge på Radio Modum i går (.)". Auda - i klartekst henviste Mjøseng til Radio Modums programpost. Fra påfølgende avsnitt gjengis: "Tre nærradioer som har begynt å brukes sendetid på disse saksforholdene er fratatt konsesjonen tvert. En av dem var studentradioen i Tromsø". - Åpenbart påvirket av Hiåsen!

Lederartikkelens avsluttende avsnitt gjengis i sin helhet: "Radio Modum risikerer mye med å begynne å grave i disse forholdene. Men som redaktør Magne Grønlund sier: "Det er dette vi startet radioen for, vi skal være en radio med mening". Og noe mer meningsfylt enn å sikre framtida til sitt hjemland, kan vel ingen gjøre".

"Radio Modum risikerer mye". Redaktør Mjøseng var jo så "dritings", så påvirket av Hiåsen at hun intet fattet - må vite. At juristeriets bandittgjeng måtte undersøke Mjøsengs lederartikler angående Radio Modums fyllekjørere (les: påvirkede).- Er kandidat Røssaak åpenbart at hun trengte å bli reddet inn i varmen - i de skolerte analfabeters rekker? Synsk og advarende uttømmer kandidat Røssaak: "Dersom Hiåsen vil legge ut det han sikkert kommer til svare på dette på nettsidene sine, må han føle seg fri til å legge ut ovenstående også, men det ser kanskje bedre ut å la det være". - For alle som ikke kjenner saksforholdet, må skjønne hvilken ødelegger Hiåsen er, "for de han omgir seg med". De må skjønne - når de er informert via Røssaaks imponerende resymé! Jeg må være fri til å legge ut kandidatens redegjørelse, men han kan meddele at det kanskje ser bedre ut for meg "å la det være". Ærbødigst må jeg takke kandidaten såvel for den sjenerøse frihet som den velmente advarsel.

Velment - til ditt eget beste! Internert i psykiatrisk konsentrasjonsleir, slengt inn på et stankende isolat, og påtvunget kjemisk neddopning. Hun var blitt gitt kjennskap til litt for mye hva angår det virke de vitterlig bedriver, de gode - den unge kvinnen. Fra en telefon hun var gitt adgang til i noen minutter å benytte, meddelte hun meg kunnskapsrikt, klokt og ryddig angående den innsikt hun var forbeholdt, samt sin nåværende situasjon. Dog kunne hun ikke tilkjenne, hva hun vel en uke etter at hun 25.11.04 var tvangsavhentet, fortsatt selv ikke var meddelt. Tutor og "juridisk grunnlag" for interneringen - var ukjent for henne!

"Vi har da en rettsstat" proklamerer Røssaak. "Vi har et lovverk i dette landet", meddeler justisminister Dørum. Hvem vi? De adgangsgitte til å proklamere meddelelser, de forbeholdte adgang til ytring - i klanens "godt fungerende" rans- og nøytraliseringsdemokrati"! At jeg kunne være så dum" meddelte den unge kvinnen undertegnede. Hun hadde kommet til å tilkjenne overfor ører hun ikke burde, innsikt hun var forbeholdt. Forsvarshemmeligheter? Nei da! Har du fortsatt ikke fattet årsak til at redaktør Mjøseng trengte legebistand? Hun følte

seg forfulgt, må vite. Psykisk sjuke blir de til, alle de vanlige som kan lese oppgaveteksten. Gitt å kunne løse matematikkproblemet Mjøseng beskrev i lederen "Ytringsfrihetens pris".

"Norge ligger i særklasse" - Ligger! De har seg med hverandre så brunspruten "står fast" i forfallstaket, klanslagtes skolerte. Den særklasse de norskskolerte i NRK Tekst-TV formidlet fra sitt opptreningssenter i sjøls spennende beinkrok - var klanstatens suverene topplassering hva angår tvangsinngelger og øvrig tvangsmiddelbruk i psykiatrien. Skal vi forsøke med en oppgave av vanskegrad tilsvarende addering av to pluss to. Hvordan < kan det "ha seg" at i særklasse flest, sammenlignet med andre land, bli psykisk syke i verdens beste velferdsland? Hakket vanskeligere, og kanskje det vil se "bedre ut å la være" å forsøke å besvare for åpenbaringsskolerte - er tvangsanvendelsen sammenlignet med hva tilfelle er i andre land. I land vi ikke vil sammenligne oss med!

Regresjons- og korrelasjonsanalyse. Opp som en strikkball og ned som en deigklump. Samvariasjon. "Omvendt" regresjon. I særklasse på topp hva angår internering i psykiatriske konsentrasjonsleire. Og rakt til banns hva angår å legge i hop to og to!

Det lar seg ikke bortforklare. Det omhandler rett og slett avskyelig fundert iscenesettelse. Det omhandler den mest djevlesk funderte virkemiddelbruk. "Til skrekk og advarsel for alle som tror.". Rettsutøvelse i overensstemmelse med den mindre tiltalende enn den praktiserte under diktaturregimer - som sådan. Diskreditering og stigmatisering. Psykisk syk-stempling og internering i psykiatriske konsentrasjonsleire i et omfang som alene statuerer de etablerte tilstander. I særklasse mht. bruk av tvangsmidler også innenfor interneringsleirenes vegger. Sadisme og råskap - de groveste menneskerettighetsbrudd. Kronet med ytringsknebling og sensur de avskyeligste totalitære regimer verdig.

"Det burde ikke være vanskelig å legge i sammen to og to i denne sammenhengen, og skjønne hva styrelederen og de to innringerne forsøker overfor Bygdeposten". Justisminister Dørum: "Et godt fungerende demokrati". De grunnleggende demokratiske prinsipper. Ser det ikke langt "bedre ut å la være" å forklare innhold, justisminister? Enda verre må det være at det med et enkelt eksempel, kan forklares enkelt. Demokratisk fundert imøtegåelse. Anta at det trykksatte i Bygdeposten enkelt kunne imøtegå. Hvorfor ble ikke det - enkelt forestått? Var ikke innringerne gitt skoloring til å skrive? Var det av den årsak at "de måtte la dette være"? Hvorfor kunne de ikke i tilfelle ringt opp redaktør Mjøseng? Som gjentatte ganger etterlyste at det aktuelt omhandlende ble forsøkt imøtegått. Hun ville ha bistått med utforning av tekst, i fall dette skulle utgjøre problemet. Eller alternativt presentert imøtegåelse i intervju form. Det eneste avkrevde fra Bygdepostens redaktør, jfr. de redaksjonelle retningslinjer, var at innlegg som innbefattet personangrep, måtte underskrives med tilkjennegivelse av identitet!

Som komplett redegjort for fra samtlige som har underskrevet at de intet kan imøtegå, er det ikke de grunnleggende demokratiske prinsipper som innehar gyldighet "i deres godt fungerende demokrati". I deres demokratiske statsdannelse er det ytringsknebling og sensur med belegg i brunfundert diskriminering, som innehar gyldighet. De hyperproklamerende av rettsstat, < velferdsstat, ytringsfrihet, "godt fungerende demokrati" osv. - må ikke utsettes for demokratisk imøtegåelse - fra de som utsettes for deres rans- og nøytraliseringsarrangementer.

Stat i staten-gjengen må være fri til å tilrane seg alt de vil ha. Kandidat Røssaak: "Så har Hiåsen på Talerstol fortalt om en annen organisasjon og noen andre mennesker som visstnok heller ikke er til mye hjelp for de de gir seg ut for å hjelpe". Senere "utdyper" han: " (.) er jeg ikke sikker på om det alltid er de som krever de høyeste erstatninger, og ellers har de mest høyrøstede krav som gjør det beste for de de vil hjelpe".

Organisasjonen jeg omtale var "Taperforeningen". La det utestå her. La konsentrasjon her være forbeholdt barnehjemsbarna og skolehjemsbarna. Røssaak: "(.) de som krever de høyeste erstatninger, og ellers har de mest høyrøstede krav". Dra til ransstat-helvete for å bli presentert for tilsvarende evnelse! Fraranet mat, klær og sko - og pult av sine gode ivaretakere av ransomsorg. Det er tilbakelevering av ransmidler og kompensasjon for ødelagte liv - dette omhandler. Det eneste kandidat Røssaak og hans likeskolerte kan legge i hop, er ran pluss ran. Høyrøsta krav. De bæljer seg som åpenbarte - bedrageriets forsvarere - når det virke som utøves, med belegg i konkrete kildeangivelser, avkles til ransklanssskinnet!

Den måtte punktumsettes med 1980 barnemishandlingsrapporten. Tror du bryter'n ble vridd om da? Nei, neste nummer får du vite om, en generasjon fram i tid. Er årsak å fine i at reelle tapere mht. å lese oppgaveteksten, fortsatt trengte tilgang til småbarn å bedra og å knulle?

Tvangspulte barn! Tvangsinternering pr. dato i psykiatriske konsentrasjonsleire i et omfang som ingen andre land "kan få seg til" å konkurrere med! Leder av undersøkelsesavdelingen for Europa ved Amnesty International, Anne Burley, uttrykte etter opphold i Norge i tilknytning til "Bumerangsaken" at hun: "Ikke hadde opplevd maken til polititrukassering, selv ikke i diktaturstater eller i andre land med svak rettssikkerhet". Magasinet Økonomisk Rapport angående foregangslandets rettsutøvelse: "Til skrekk og til advarsel.

Konkrete kildeangivelser. At det tilhører det "komplett uforståelige" for kandidat Røssaak & Co, er de skolert til å hyle infantilt. Realiteter, fakta og kjensgjerninger er av "en annen verden" - enn de godt åpenbartes til å begå ran og overgrep. De godt åpenbartes til å begå groteske krenkelser av menneskeverdet, begå de alvorligste menneskerettighetsbrudd. Den omfattende dokumenterte djevlskapsbegåelse framstiles av de godt honorerte med ransmidler - som deres gode samfunnsdeltakelse.

Grundig regissert for formålet at ballongen ikke skal sprekke, må litt tillates å gleppe ut. Lokklegging av internasjonalt funderte undersøkelser, som det tilkjennegitte i omtalte OECD-rapport, ville ikke være tilforlatelig. Men dette kompenseres umiddelbart av arrangerte "debatter" hvor de forfallsansvarlige gis anledning til å servere forklaringer ad forfallsnivå - som komplett harmonerer med det forfallsnivå de forklarer seg på.

Nordsjødykkeralliansen er omtalt i undertegnedes rapport, og materiale fra alliansen er utlagt på FAMPOs hjemmesider. Det litt for mange har fått kjennskap til må nødvendigvis, men da knappst mulig, omtales. At de myndighetsposisjonerte var tilkjennegitt konsekvensene for dykkerene ved dybdedykking, tilhører det pr. dato ikke lenger mulig å vekkforklare. Med vitende, og følgelig med nødvendig vilje fra de myndighetsposisjonerte, gikk menneskeliv tapt. Mange ble påført ubotelige skadevirkninger. For dager tilbake når dette skrives, var det situasjonsgitt umulig å fortsette lokklegging av justisdepartementets underslag av det rapportforeliggende hva det ovenfor omtalte angår.

Justisdepartementets underslag! Det er dokumentert til langt over klansranstaket hva juristeri-aktørene bedriver. Hva de er skolert til! For dine representerende, justisminister Dørum, la FAMPO dokumentasjon på bordet 31.08.04. Dokumentasjon, justisminister Dørum, som omfattende påviser hvordan "dine profesjonelle" påhengt dommerkappe - begår underslag av fakta. Begår alvorlige brudd med straffelovens bestemmelser!

"Til skrekk og til advarsel for alle som tror.". Min beveggrunn for ikke å oppgi imøtegåelse til

det framstilte fra de representerende justisministerens parti fra "Talerstolen", innehar ikke adresse til bekjentgjørende av å være skolert til å hyle "komplett uforståelig". Men derimot at de representerende dette hold åpent og bart skulle bli gitt anledning til å meddele hvordan man vitterlig stiller seg til bl.a. det følgende uttrykt fra justisminister Dørum: "Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov".

Åpent styggere og barere brunt fundert kunne ikke representerende justisministerens parti, meddelt sin tilslutning til begåelse av alvorlige brudd med straffelovens bestemmelser. Det her kildetilhenviste, det såvel generelt som spesielt tilhenviste og påviste - det er utøvelse av den mest kyniske og alvorligste organiserte kriminalitet, flere representerende justisminister Dørums parti - åpent meddeler å bifalle.

At undertegnede i aktuell sammenheng utklines som "den store påvirkeren" - er i henhold til fasiten. Enhver som framholder påvisning, enhver som utfører det tyngste arbeidet, tildeles stempeling av denne karakter. Alle øvrige saksangjeldende impliserte på klanens motstående banehalvdel - stemples i henhold til fasiten som påvirkede, hjernevaskede osv. I henhold til åpenbaringsdyrets lov er de ikke å tillate adgang til å meddele seg som selvstendig tenkende.

Må de ikke tillates adgang til å meddele seg på dokumentasjonsbelagt grunnlag. De må være påvirkede - gitt at underslåerne av fakta - skal være fri til å gjennomføre sine arrangementer!

Stempeling - diskreditering, stigmatisering, psykisk syk-hyling - intet annet enn den styggest brunfunderte forankring kan ransklanslagets åpenbarte presentere som underbygging - for å begå underslag av fakta!

Hiåsen skal "mene seg" forfulgt. Dette har Venstres organisasjonssjef/ Sigdal kommunes varaordfører utklint at jeg skal ha gitt uttrykk for. Nei, leverandør av løgner, Runolv Stegane, nei, bryter av straffelovens bestemmelser på fleres bekostning - ikke "mener jeg meg", og ikke kan du framspa at jeg har uttrykt "å mene meg" - forfulgt.

Derimot er det framstilte fra Venstres organisasjonssjef, aktuelt framholdt på vegne av Sigdal kommune, henvist til det over år forutgående påviselig begåtte, å anføre som systematisert kriminell virkeutfoldelse på undertegnedes bekostning.

Når undertegnede framfører ordrette gjengivelser, når jeg anfører konkrete kildeangivelser - har dette intet å gjøre med at "jeg mener eller føler meg" - noe som helst! Redaktøren som Venstres organisasjonssjef har utklint som hjernevasket av Hiåsen - påviselig har redaktøren tilhenvist og gjengitt ordrett fra det nedfelte i offentlig utstedte dokumenter. Påviselig har redaktøren tilhenvist og gjengitt ordrett fra det trykksatte i avisene Sunnmørsposten og Fiskaren. Dette er ikke "Hiåsens lære" - dokumenterte utøvere av kriminell virksomhet!

"Det er trist å se at Erik Strand, cand scient. (iflg. Hiåsen) går i samme fella". For Venstres organisasjonssjef/ Sigdal kommunes varaordfører, synes ingen kriminell utfoldelse å tilhøre hva han ikke må være adgangsberettiget til å forlyste seg med. Ingenting kan Stegane imøtegå fra cand. scient Erik Strands dokumentert belagte saksangjeldende framholdelser.

Det bordlagte for justisministerens representerende fra FAMPO 31.08.04. I konfrontasjon ansikt til ansikt kunne ikke dine representerende imøtegå det dokumenterte belegg for den aktuelt forestått publisering i avisen Bygdeposten, justisminister Dørum. Overlevert dine representerende justisminister Dørum, ble papirutgaven av undertegnedes rapport. Vedlagt

rapporten er uomtvistelige dokumentbevis, underslått av "dine profesjonelle", Dørum. Vedlagt rapporten er kjensgjerninger - er det trykksatte i avisen Bygdeposten. Er fakta, er kjensgjerninger - underslått av "dine profesjonelle" åpenbarte - påhengt dommerkappe!

Fra FAMPO ble dine representerende, justisminister Dørum, konfrontert med at det er den styggest brunfunderte forankring som presenteres som grunnlag for kontradiksjonsnektelse og ytringsknebling - i hva du proklamerer som "et godt fungerende demokrati".

Kalling - brunfunderte kallekonstruksjoner. Diskrimineringsgrunnlaget gitt formålet at en stat i staten-klan skal være fri til å gjennomføre rans- og nøytraliseringsarrangementer. Fra FAMPO ble henvist til de internasjonale menneskerettskonvensjoner inkorporert i det norske lovverk via "Lov om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett". Særskilt ble framholdt EMK del 1, Rettigheter og friheter, Art. 14: Forbud mot diskriminering.

Som påpekt av undertegnede er her ingen unntak å kunne tilstøtte seg for sådant trengende. Lovbestemmelsen omhandler forbud mot diskriminering - som sådan. Den er ergo generell. Påfølgende er opplistet en rekke spesifiseringer .- Dette tilhenvist, styggere formålsbelagt og mer groteskt konvensjonsstridig enn det framstilte fra Venstres organisasjonssjef og Sigdal kommunes varaordfører - kan det vanskelig være gitt mulig å framleite.

"Til skrekk og advarsel for alle som tror.". Jeg kan tilbakemelde Røssaak at alle som vil tro på redegjørelser fra kandidater som informerer ikke å kunne lese "Bakgrunn for oppsigelsen" - skal bli gitt adgang til å forlyste seg med hans prestasjon fra FAMPOs hjemmesider.

Dag Hiåsen
Styreformann menneskerettsorganisasjonen FAMPO

Kopi av denne framholdelse vil bli direkte formidlet justisminister Dørums representerende i møtet med FAMPO 31.08.04.